

Energistyrelsen
rvn@ens.dk og ens@ens.dk

Herrestrup, den 3. marts 2015.

Høringssvar til ændring af lov om varmforsyning og bygge-loven.

Sammensluttede Danske Energiforbruger takker for muligheden for at afgive høringssvar til ovenstående.

SDE mener, at det er unødvendigt at ændre varmforsyningsloven. Kommunale forsyningsvirksomheder har i dag lov til at varetage varmforsyningsvirksomhed eller bygningsopvarmning på vedvarende energi m.v.

Hvis varmforsyningsloven skal ændres, så skal der indføres regler om, at varmeproduktion, varmedistribution, el-produktion mv. skal ske i selskaber, der økonomisk, juridisk og organisatorisk er adskilt, således at fjernvarmeforbrugerne ikke kommer til at hænge på fejlinvesteringer foretaget i andre selskaber end distributionsselskabet.

Kommunale forsyningsvirksomheder driver fjernvarme- og kraftvarmeforsyning i dag på lige fod med alle andre. Der er intet grundlag for, at give kommunale varmforsyningsvirksomheder hverken en positiv eller negativ særstatus.

Det er betænkeligt, at kommunale varmforsyningsvirksomheder har en særstatus, når det gælder inddrivelse af restancer, der sparer de kommunale varmforsyningsvirksomheder for udgifter til advokat mv. og gør, at de kan sende selv bestridte restancer til SKAT Inddrivelse uden, at tvisten er afklaret. Denne fremgangsmåde højner ikke forbrugernes tillid til, at kommunale forsyningsvirksomheder overholder gældende love, og hvorefter det så er forbrugerne, der skal anlægge sag mod SKAT Inddrivelse og forsyningsvirksomheden.

SDEs bemærkninger til § 2c.:

Jf. side 40 i høringsmaterialet skal ændringerne overholde kommunalfuldmagtsreglerne. Det er ikke lovligt for en kommune at indskyde kapital i en kommunal forsyningsvirksomhed, da der iht. kommunalfuldmagtsreglerne ikke må overføres penge fra det skattefinansierede område til det brugerfinansierede område og omvendt.

Kommunale forsyningsvirksomheder skal hvile-i-sig-selv, og den kapital, som er i kommunale forsyningsvirksomheder, er forbrugernes kapital. Varmeforsyningsvirksomheder kan jf. varmforsyningsloven ikke lovligt ophobe kapital.

§ 2 c stk. 1 er derfor ikke nødvendig, og fra forbrugernes side vil en fjernelse eller lempelse af hvile-i-sig-selv ikke kunne anbefales, uden at tvangsmidlerne i varmforsyningsloven og tilslutningsbekendtgørelsen mv. og fjernes.

SDEs bemærkninger til § 2c, d og e:

SDE mener, at en kommunal, regional eller statslig sikkerhedsstillelse for lån til varme- eller kraftvarmevirksomheder skal gives på markedsmæssige vilkår, og under hensyntagen til den risiko, som kommunen, regionen eller staten påtager sig.

SDE mener ikke, at der kan stilles en kommunal, regional eller statslig garanti overfor långiver til el-produktionsudstyr, da el handles på et frit marked, der ikke er begrænset til Danmark.

SDE mener, at kommunalt ejede el- og/eller varmforsyningsvirksomheder skal være underlagt samme regler som alle andre el- og/eller varmforsyningsvirksomheder. Det er ikke rimeligt, at kommunalt ejede forsyningsvirksomheder får en finansieringsfordel i forhold til alle andre virksomheder indenfor samme branche, hverken når det gælder investeringer eller driftsaktiviteter.

SDE mener, at muligheden for at opnå kommunegaranti skal omfatte alle virksomheder, der leverer varme eller køling til et kollektivt forsyningsnet og det uanset, hvordan varme eller kølingen er produceret. En begrænsning overfor nogle teknologier er ikke fremmende for den grønne omstilling.

SDE mener, at kommunalt ejede varmforsyningsvirksomheder skal være omfattet af de samme regler for at opnå kommunegaranti for låneoptagelse som de andre virksomheder, der leverer samme ydelser/produkter.

SDEs bemærkninger til § 2f:

SDE mener, at kommuner skal have mulighed for at deltage i anden virksomhed, hvis denne virksomhed økonomisk, juridisk og organisatorisk er adskilt fra varmforsyningsvirksomheden. Virksomheden skal drives efter hvile-i-sig-selv reglerne, således at virksomheden ikke opbygger kapital pga. overpris på ydelser mv. leveret til varmforsyningsvirksomheden.

SDEs bemærkninger til § 2g:

SDE mener, at § 2g er unødvendig, og at kriterierne skal fastlægges og fremgår af de relevante paragraffer. Ejere og forbrugerne skal have klare regler for, hvilke love og regler der gælder.

SDEs bemærkninger til § 5 stk. 2 nr. 2:

SDE mener, at bindingen til en bestemt type brændsel generelt skal ophæves, og at det er risikabelt, hvis der ikke af projekterne fremgår, hvad forventningerne til prisudviklingen til det valgte nye brændsel er minimum 5 år frem. Der er ingen grund til, at skabe en ny "fjernvarme skandale".

SDEs bemærkninger til § 20 c:

SDE mener, at aktiviteter udover distribution af varme skal være selskabsmæssigt adskilt. Det er ikke rimeligt, at varmeforbrugerne skal bære den økonomiske risiko for andre aktiviteter end levering af varme. Det er således ikke nok med en regnskabsmæssig adskillelse, adskillelsen skal mindst være økonomisk, juridisk og organisatorisk.

SDE mener ikke, at ministeren skal have mulighed for at dispensere for ovenstående.

SDEs bemærkninger til § 20 d:

SDE mener, at varmedistributionsvirksomheder skal stille deres ydelser til rådighed for forbrugerne på betingelser, der mindst opfylder reglerne i EU's forbrugerbeskyttelsesdirektiv. Aftalen og hermed betingelserne skal være skriftlig og skal godkendes og underskrives af alle parter.

SDE mener ikke, at ministeren kan fastsætte regler, der forringer forbrugerbeskyttelsen iht. til EU's regler. Reglerne om forbrugerindflydelse skal fastlægges i den reviderede varmforsyningslov, så distributørerne og forbrugerne har klarhed over hvilke regler, der er gældende.

SDEs bemærkninger til § 21 stk. 6:

SDE mener, at det er på tide, at det bliver præciseret, at Energitilsynet skal føre tilsyn, men tilsynet må gælde for alle paragraffer vedr. budgetter, budgeteftersyn, anlægskartoteker, priser, leveringsbetingelser mv. (Varmeforsyningslovens kapitel 4)

SDE forventer, at Energitilsynet fremover ikke anvender en rimelighedsbetragtning, men overgår til at afgøre om forholdet/forholdene er lovlige eller ulovlige.

SDEs bemærkninger til § 22 stk. 1:

SDE mener, at reglerne om anmeldelser mv. skal fremgå direkte af loven, så både ejerne og forbrugerne kender reglerne.

SDEs bemærkninger til § 23 d stk. 3 punkt 2:

SDE mener, at reglerne skal være fastlagt i loven.

Byggeloven:

SDEs bemærkninger til § 6 stk. 1, litra j:

SDE er ikke sikker på, at Danmark lovligt kan fastsætte regler, der ikke er i overensstemmelse med EU's regler for det indre marked.

SDE mener, at et krav om installation af bygningsopvarmning baseret på vedvarende energi i såvel ny som bestående bebyggelse strider mod EU's indre marked, og at Danmark ikke kan forbyde installation af CE-mærkede opvarmningsanlæg.

På Sammensluttede Danske Energiforbrugeres vegne

Boe Carslund-Sørensen
Formand.

Fremsat den xx. xxx xxxx af klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Pedersen)

EKSTERNT HØRINGSUDKAST

Forslag

til

Ændring af lov om varmforsyning og byggeoven

(Kommuners adgang til varetagelse af varmforsyningsvirksomhed og bygningsopvarmning på vedvarende energi m.v.)

§ 1

I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1307 af 24. november 2014, som ændret ved § 3 i lov nr. 1498 af 24. november 2014, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 2 a indsættes i kapitel 1:

»§ 2 b. Med henblik på varmforsyning af kommunen, kan en kommune alene eller sammen med andre, herunder i selskabsform, varetage:

- 1) virksomhed omfattet af § 2,
- 2) virksomhed til indvinding af geotermisk energi, der er omfattet af lov om anvendelse af Danmarks undergrund, der leverer opvarmet vand eller damp omfattet af § 20, og
- 3) virksomhed til produktion og levering af varmt vand, damp eller gas bortset fra naturgas, der ikke er omfattet af § 20, hvis det:
 - a) sker i samproduktion med varmt vand, damp eller gas omfattet af § 20,
 - b) ikke udgør virksomhedens hovedformål og
 - c) udøves i overensstemmelse med § 20 c, stk. 3.

Stk. 2. En kommune kan tillige varetage virksomhed omfattet af stk. 1 med henblik på varmforsyning i andre kommuner, hvis udvidelsen af kommunens forsyningsområde er sket som følge af gennemførelse af et godkendt projekt efter § 4 eller overtagelse af en virksomhed og der er fysisk forbindelse mellem anlæggene i og uden for kommunen.

§ 2 c. Ved varetagelse af virksomhed omfattet af § 2 b, kan kommunen anvende mulighederne for forrentning af indskudskapital, jf. § 20, stk. 2, og indregning af et overskud, jf. § 20 b.

Stk. 2. Ved varetagelse af virksomhed omfattet af § 2, stk. 1, nr. 3, der driver varmepumper til kombineret produktion varme og køling eller kraft-varme-anlæg med en eleffekt på 25 MW eller derunder, skal levering af elektricitet eller køling ske på kommercielle vilkår.

Stk. 3. En kommune kan ikke varetage virksomhed, der efter reglerne fastsat i medfør af § 2, stk. 5, er undtaget fra bestemmelserne i kapitel 4. Varetagelse af virksomhed omfattet af § 2, stk. 1, nr. 4, som er undtaget fra prisbestemmelserne i kapitel 4, er dog tilladt.

§ 2 d. En kommune kan i overensstemmelse med EU's statsstøtteregele stille garanti for lånoptagelse til finansiering af anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter i en virksomhed nævnt i § 2 b, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. Hvis lånoptagelsen ikke foretages af kommunen eller en virksomhed, som kommunen selv ejer, forudsætter kommunens adgang til garantistillelse for lånoptagelsen, at der er tale om lånoptagelse til

finansiering af anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter i en virksomhed, som kommunen vil kunne varetage eller deltage i efter denne lov.

Stk. 3. Kommunal garantistillelse for virksomhed, der driver kraft-varme-anlæg, forudsætter, at virksomhedens produktion og levering af henholdsvis elektricitet og produktion og levering af opvarmet vand eller damp omfattet af § 20 drives sammen, jf. § 20 c, stk. 2, og et eventuelt overskud tillægges egenkapitalen eller anvendes til at nedsætte varmepriserne. Hvis kravene for garantistillelse nævnt i pkt. 1 ikke overholdes, kan kommunen alene stille garanti for den del af virksomheden, der kan henføres til produktion af opvarmet vand eller damp omfattet af § 20.

Stk. 4. Der kan ikke stilles kommunal garanti for virksomhed, der driver varmepumper til kombineret produktion af varme og køling, medmindre:

- 1) garantistillelsen begrænses til den del af virksomheden, der kan henføres til produktion af opvarmet vand eller damp omfattet af § 20,
- 2) produktion og levering af henholdsvis køling og produktion og levering af opvarmet vand eller damp omfattet af § 20 drives sammen, jf. § 20 c, stk. 2, og
- 3) et eventuelt overskud tillægges egenkapitalen eller anvendes til at nedsætte varmepriserne.

Stk. 5. Kommunal garantistillelse for virksomhed, der leverer varmt vand, damp eller gas bortset fra naturgas, der ikke er omfattet af § 20, forudsætter, at:

- 1) det sker i samproduktion med varmt vand, damp eller gas omfattet af § 20,
- 2) ikke udgør virksomhedens hovedformål og
- 3) udøves i overensstemmelse med § 20 c, stk. 3.

Stk. 6. Kommunal garantistillelse forudsætter, at den virksomhed, der stilles garanti for, ikke i medfør af reglerne i § 2, stk. 5, er undtaget fra prisbestemmelserne i kapitel 4. Garantistillelse for en kommunal virksomheds lånoptagelse til finansiering af anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter i en virksomhed omfattet af § 2, stk. 1, nr. 4, som er undtaget af prisbestemmelserne, er dog tilladt, hvis kommunen varetager denne virksomhed, jf. § 2 c, stk. 3.

Stk. 7. Stk. 1-6 gælder tilsvarende for finansiering af erhvervelse af aktier i en virksomhed nævnt i § 2 b. Hvis lånoptagelsen ikke foretages af kommunen eller en virksomhed, som kommunen selv ejer, forudsætter adgangen til garantistillelse for lånoptagelse til finansiering af erhvervelse af aktier, at den virksomhed, der stilles garanti for, er en virksomhed nævnt i § 2 b eller en virksomhed, der driver kraft-varme-anlæg omfattet af lov om elforsyning.

§ 2 e. En kommune kan i overensstemmelse med EU's statsstøttere regler stille garanti for lånoptagelse til finansiering af anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter i en virksomhed, der driver kraft-varme-anlæg omfattet af lov om elforsyning, hvis

- 1) garantistillelsen vedrører den del af virksomheden, der kan henføres til produktion af opvarmet vand eller damp omfattet af § 20, jf. dog stk. 2, og
- 2) virksomhedens produktion af elektricitet og produktion af opvarmet vand eller damp er drives sammen, jf. § 20 c, stk. 2.

Stk. 2. Kommunal garantistillelse kan desuden omfatte den del af virksomheden, der kan henføres til produktion af varmt vand eller damp til andre formål end bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand, som ikke er omfattet af prisbestemmelserne i kapitel 4, hvis denne produktion

- 1) sker i samproduktion med varmt vand, damp eller gas bortset fra naturgas til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand,
- 2) ikke udgør mere end 50 pct. af den totale årlige levering af varmt vand eller damp og
- 3) udøves i overensstemmelse med § 20 c, stk. 3.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 gælder tilsvarende for kommunal garantistillelse til finansiering af erhvervelse af aktier i en virksomhed, der drives kraft-varme-anlæg omfattet af lov om elforsyning, under forudsætning af, den virksomhed, der stilles garanti for, er en virksomhed nævnt i § 2 b eller en virksomhed, der driver kraft-varme-anlæg omfattet af lov om elforsyning.

§ 2 f. Hvis en kommune varetager eller deltager i virksomhed nævnt i § 2 b, har kommunen desuden adgang til at varetage eller deltage i anden virksomhed, som har nær tilknytning til den virksomhed nævnt i § 2 b.

Stk. 2. Den tilknyttede virksomhed skal udøves på kommercielle vilkår i selskaber med begrænset ansvar, hvori der ikke må udøves andre aktiviteter, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. Tilknyttet virksomhed, hvis samlede omsætning udgør mindre end 2,5 mio. kr. årligt, kan udøves i samme selskab, hvis det sker i overensstemmelse med § 20 c, stk. 2. Beløbsgrænsen på 2,5 mio. kr. reguleres hvert år pr. 1. januar med 2,0 pct. tillagt den af finansministeren bekendtgjorte tilpasningsprocent for det pågældende finansår efter lov om satsreguleringsprocent. De således regulerede beløb afrundes opad til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100. Reguleringen efter 2. pkt. foretages første gang med virkning for 2017.

Stk. 4. En kommune kan ikke yde tilskud eller stille garanti for virksomhed omfattet af stk. 1.

Stk. 5. En kommunal virksomheds produktion og levering af varmt vand, damp eller gas bortset fra naturgas, der ikke er omfattet af § 20, betragtes ikke som en tilknyttet aktivitet, men som en del af hovedvirksomheden. Tilsvarende gælder for servicefunktioner. Servicefunktioner kan udskilles i et særskilt selskab, hvis levering af disse funktioner til en virksomhed nævnt i § 2 b sker i overensstemmelse med §§ 20, 20 a og 20 b.

§ 2 g. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om kriterierne i §§ 2 b-2 f for kommuners varetagelse af varmforsyningsvirksomhed, dertil tilknyttede aktiviteter og garantistillelse.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan dispensere fra kriterierne i §§ 2 b-2 f for kommuners varetagelse af varmforsyningsvirksomhed, dertil tilknyttede aktiviteter og garantistillelse, hvis særlige hensyn tilsiger det. «

2. § 5, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) fremføringsanlægget drives af en virksomhed, hvis varmepris er blandt:

- a) de 30 højeste, jf. Energitilsynets varmeprisstatistik pr. 8. december 2010,
- b) de 30 højeste i gennemsnit, jf. Energitilsynets varmeprisstatistik over årene 2009, 2010 og 2011,
- c) de 43 højeste, jf. Energitilsynets varmeprisstatistik pr. 15. august 2014 eller
- d) de 43 højeste i gennemsnit, jf. Energitilsynets varmeprisstatistik over årene 2012, 2013 og 2014.«

3. Efter § 20 b indsættes:

»§ 20 c. Aktiviteter omfattet af § 20 skal være selskabsmæssigt adskilt fra andre aktiviteter, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Aktiviteter omfattet af lov om elforsyning, § 3, stk. 2, i lov om fjernkøling, levering af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas, der ikke er omfattet af § 20, og et affaldsforbrændingsanlægs aktiviteter forbunden med affaldshåndtering, må udøves sammen med aktiviteter omfattet af § 20, hvis

- 1) aktiviteterne holdes regnskabsmæssigt adskilt fra aktiviteterne omfattet af § 20, og
- 2) virksomhedens udgifter og indtægter på de forskellige aktiviteter hver for sig balancerer eller giver overskud.

Stk. 3. Hvis levering af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas, der ikke er omfattet af § 20, udøves sammen med aktiviteter omfattet af § 20, må den regnskabsmæssige adskillelse undlades. I så fald finder §§ 20, 20 a og 20 b tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren kan dispensere fra kravene til selskabs- og regnskabsmæssig adskillelse, hvis særlige hensyn tilsiger det.

§ 20 d. Varmedistributionsvirksomheder skal stille deres ydelser omfattet af § 20, stk. 1, til rådighed for forbrugerne på gennemsigtige, objektive, rimelige og ikkediskriminerende vilkår.

- 1) *Stk. 2.* Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler med henblik på at forpligte varmedistributionsvirksomheder til at sikre forbrugerrettigheder i forbindelse med aftaler om levering af ydelser omfattet af § 20, stk. 1, mellem forbrugere og disse virksomheder.«

4. I § 21 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»*Stk. 7.* Energitilsynet fører tilsyn med overholdelse af §§ 20 c og 20 d. Finder Energitilsynet, at en varmforsyningsvirksomhed handler i strid med bestemmelserne i §§ 20 c og 20 d eller at leveringsbetingelserne er i strid hermed, kan Energitilsynet give pålæg om, at bestemmelserne skal overholdes.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 8.

5. I § 21, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres »stk. 1-6« til: »stk. 1-7«.

6. I § 22, stk. 1, udgår ordene »efter regler fastsat af tilsynet«. Som 2. pkt. indsættes: »Energitilsynet kan fastsætte regler om anmeldelse, herunder om formen for anmeldelse og om, at anmeldelse skal foretages elektronisk.«

7. I § 23 d, stk. 3, indsættes som 2. pkt.: »Ministeren kan fastsætte regler om formen for udarbejdelse og udlevering af oplysningerne og om, at udlevering skal foretages elektronisk.«

8. I § 33, stk. 1, ændres »stk. 1, 4, eller 5« til: »stk. 1, 4, 5 eller 7«.

§ 2

I byggeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1185 af 14. oktober 2010, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 577 af 18. juni 2012 og senest ved § 2 i lov nr. 1530 af 27. december 2014, foretages følgende ændring:

1. § 6, stk. 1, litra j, affattes således:

»j) krav om installation af bygningsopvarmning baseret på vedvarende energi i såvel ny som bestående bebyggelse.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2015, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 2 træder i kraft den 1. januar 2016.

Stk. 3. For virksomheder omfattet af prisbestemmelserne i kapitel 4 i lov om varmforsyning, der ikke holder produktion og levering af andre ydelser regnskabsmæssigt adskilt fra produktion og levering af opvarmet vand eller damp omfattet af prisbestemmelserne, får § 20 c i lov om varmforsyning, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, virkning fra 1. januar 2017.